

۵ اشتباه کشنده – اشتباه شماره ۱

منبع: www.drzaban.com

نویسنده: دکتر زبان (مسعود اکبری)

موضوع: ۵ اشتباه کشنده – اشتباه شماره ۱

برای خواندن جدیدترین مطالب آموزشی به سایت دکتر زبان مراجعه کنید!

برای دانلود صدها مقاله مشابه این مطلب عضو سایت دکتر زبان شوید!

اگر در **دوره رایگان ۷ روزه** ما شرکت کرده اید یا **کتاب چهار راز یادگیری زبان** و یا مقالات دیگر سایت ما را دنبال کرده باشید، می دانید که توصیه نمی کنم خیلی زمان خود را به یادگیری گرامر اختصاص دهید مگر این که به گرامر علاقه داشته باشید. زیرا معتقدم تصویر بزرگتر در مکالمه زبان انگلیسی یا هر زبان دیگری عبارتست از اسپیکینگ و لیسنینگ، یعنی دو مهارتی که برای ایجاد ارتباط به آن نیازمندید. موارد دیگری مثل گرامر در حاشیه قرار می گیرند و فرع هستند نه اصل! یادگیری گرامر باید به صورت طبیعی اتفاق بیفتد، اما بد نیست هر چند از گاهی مواردی از گرامر را که در آن مشکل دارید چک کنید تا بتوانید در یادگیری زبان انگلیسی سریع تر پیشرفت کنید. طی چند مقاله آینده به معرفی پنج اشتباه می پردازم. توجه به همین پنج اشتباه و تصحیح آن ها در مکالمات و نوشتار به شما کمک می کند تا زبان آموز بسیار قدرتمند تری باشید. و اما اولین اشتباه چیست؟

اشتباه شماره ۱:

اولین اشتباه شامل دو عبارت است که زبان آموزان غالباً این دو را با هم دیگر اشتباه می کنند. عبارت اول برای بیان **واقعیت** هایی است که **مربوط به زمان گذشته** می شوند. این عادات و موارد دیگر در زمان حال وجود ندارند. عبارت دوم مربوط به **یک احساس** (در زمان حال، گذشته، آینده) است. یعنی صحبت در مورد مواردی که برایمان عادی و آشنا هستند.

الف) عبارت اول :

فعل ساده + used to / use to

مثال :

Mary's grandpa **used to live** in the forest over a tree.

پدربزرگ مری روی درختی در جنگل زندگی می کرد.

Christine **used to eat** meat, but now she is a vegetarian.

کریستین قبلاً گوشت می خورد، اما حالا گیاه خوار است.

That supermarket didn't **use to be** here.

اینجا قبلا سوپرمارکت وجود نداشت.

Where did Shima **use to live**?

شیما قبلا کجا زندگی می کرد؟

نکته مهم که باید توجه داشته باشید این است که :

- بعد از «to» از فعل ساده استفاده می شود یعنی **ing** وجود ندارد.
- قبل از **used to** از فعل **to be** ” استفاده نمی شود.
- **use** و **used** را می توان به دلخواه استفاده کرد. اما در اسپیکینگ فقط از **use** و در رایتینگ فقط از **used to** استفاده می شود.

(ب) عبارت دوم :

اسم + **use to / used to + be**

همانطور که گفتم این عبارت برای صحبت در مورد مواردی که برایمان عادی و آشنا هستند در زمان حال، گذشته یا آینده به

کار می رود. بسیاری از زبان آموزان به این تفاوت مهم توجه نمی کنند. پس خوب به این تفاوت دقت کنید!

مثال :

1. **Are you used to** the cold climate?

آیا به این آب و هوای سرد عادت دارید؟

2. He's **not used to** working at night, so he sometimes falls asleep.

او به کار کردن در شب عادت ندارد، بنابراین بعضی وقتها خوابش می گیره.

3. We **aren't used to** this crowded city.

ما به این شهر شلوغ عادت نداریم.

4. I **wasn't used to** working such long hours when I started my new job.

وقتی کار جدیدم را شروع کردم عادت نداشتم ساعت های طولانی کار کنم.

5. You **will soon be** used to living alone.

به زودی به تنهایی زندگی کردن عادت خواهی کرد.

6. I **have been** used to snakes for a long time.

خیلی وقته مارها برایم عادی شده اند.

دو نکته مهمی که در این ساختار باید به آن توجه کنید:

- همه مثال ها دارای فعل "to be" هستند.
- بعد از "to" از فعل استفاده نشده است. یعنی یا یک چیز / شخص است یا فعل -ing دار. و نکته پایانی اینکه می توانید فعل get را در عبارت دوم به "to be" یا "will" اضافه کنید. مثال :

She is getting used to it.

اون داره بهش عادت می کنه.

Since the divorce, she has become very sad. But I think she **'ll get used to** her new life.

اون از زمان طلاقش خیلی غمگینه. اما فکر می کنم به زندگی جدیدش عادت خواهد کرد.

پس بطور خلاصه :

فعل + **used to / use to** + فاعل

I used / use to go hiking on Fridays.

(مثال)

روز های جمعه به پیاده روی می رفتم.

اسم + **used to (use to) + am / was / will/have** + فاعل

He is not used to getting up early in the morning.

(مثال)

او عادت ندارد صبح زود از خواب بیدار شود.

